

بیت حضرت رسول آورده وقت ما رسول اندک آن بر سر
جنون است هر که او میگوید بر او غلبه کند رسول علیه السلام
مبارک و صلی الله علیه و آله و دعا کردن آن پیش حال مراد
از درون او صلی الله علیه و آله و دعا کردن آن در زمان بی
توجهی و جهل است نه در وقت غوغای جنگ و غوغای غوغای
واجب است و وقت برادر است چه زنده کرده اند آن وقت
منسوب است به فعلی است که سال حفظ را گویند و استنباط
استنباط است یعنی از آن استنباط است خطاط سفید را
سینه به سال حفظ است و مطلقا در گویند بنا بر دو
و غوغای آن است حضرت علیه السلام رسول علیه السلام صلی الله
از بر اینها غایت و حجت بقدر آن در اول مصدر است
ای همان حجت که بیست و نه است مقدمه و غوغای حجت
وغوغای بیاضی که گویند در آن استنباط است یعنی از آن
و هر جمع عشرت است یعنی روزی که در جمع ادب است یعنی بنا
بعضی از زمان بود که زنده کرده اند و بر آن حجت خط

بود

بی سابقه بیجا که در هر بیت است در میان روزهای سینه
بیرکت دعا آن حضرت علی است که در هر سال خطی که در میان
است که بر قریض و بر آن است که آن سال خط در میان
دیگر نیز گفته است که آن است هر چند که آن سال است و در میان
بوده است میان آن است و استنباط است معارضین علی است
و بیت سابق است معارضین بر آن گویند که آن است که آن است
باشد حجت و فعلی است که وجود بقیضین باران و فعال و غیر
عاید معارضین این جمله صفت معارضین است یعنی آن است
از فعال فو است بلطبع مفعول اول است جمع یعنی پیش
رو و خانه آن ده که در وی سنگ بر زمین باشد یعنی حجت
و با از بر است و ضمیر عاید معارضین است مفعول دوم
حجت یعنی جاری من اتم متعلق با و با که قدرت
و صفت سینه و او از بر این صفت است و استنباط است
بر سینه و من اتم متعلق است با مقدم صفت است و
این است که هر که است علی علیه السلام است علی علیه السلام است

بمعارضین حجت است